

ישיבת הכתל

Yeshivat Hakotel

ש"ס מרכז ישיבות בני עקיבא (ע"ר)

ערב יום העצמאות תשע"ד

לתוקף קדושת יום עצמאותינו

שיעורו של ראש הישיבה

ג. אין המדינה האושר העליון של האדם. זה ניתן להאמר במדינה רגילה. שאינה עולה לערך יותר גדול מחברת אחריות גדולה. שנשארו המוני האידואות. שהן עטרת החיים של האנושיות. מרחפים ממעל לה. ואינם נוגעים בה. מה שאין כן מדינה שהיא ביסודה אידואלית. שחקוק בהיותה חוכן האידואלי היותר עליון. שהוא באמת האושר היותר גדול של היתור. מדינה זו היא באמת היותר עליונה בסולם האושר. ומדינה זו היא מדינתנו. מדינת ישראל. יסוד כסא ד' בעולם. שכל תפצת הוא שיהיה ד' אחד ושמו אחד. שזהו באמת האושר היותר עליון. אמת. שאושר נשגב זה צריך הוא לביאור ארוך כדי להעלות אורו בימי הושך. אבל לא מפני זה יחדל מלהיות האושר היותר גדול.

אילוח ש"ס ק"ס

מלך על כל העולם כבודך והנשא על כל העולם ביקרך והופע בהרן גאון עקד על כל העולם תבל ארצה. וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל צפור כי אתה יצרתו ואמר כל אשר נשמה באפו י' אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

מאור אפ"א ע"א ע"ה

דאמר רב קמינא שיתא אלפי שני הוה עלמא וחד חרוב

ע"א ע"ה א"א א"א

האומה בכללה עם כל גדלה וחסנה הרוחני עם כל גאון-נשמתה. לא תוכל בשום-אופן להיות מצטמצמת רק בהעונתה הצרה של חלומי של ד"ר הרצל ד"ל. עם כל יפיו ועזו לפי-הערך. הציוניות. המעשית. והעיונית. הפוליטית והדפלוטטית וכל ענפיה יחד. כמו שיצאו מן הכח אל הפועל עד היום. יש בהם עניינים נשגבים ונעלים. שאנו נקראים ממעמקי היותנו הישראלית לתמכם בכל כחותינו הנשמיים והרוחניים. אבל כל אלה יחד אינם כ"א הגוף הציוני. אבל קראים אנו מיד לזרז את הנשמה בהגוייה המוחשבת הוואת. כדי שתהיה ראויה באמת לשמה. באופן שתרשש לה מיד ולדורות את אותו כח-המושך הגדול. שיהיה יכול למשוך את האומה כולה אליה. מגדולם עד קטנם. מכל המסלגות. השדרות. הסייעות. והפיוורים השונים. ושיתן לעולם את אותו המושג. שמקור הציונות. הוא המקור הקדוש העליון. הנצחי. נתנו לה. בכל העומק וההוד המסודרת. לא הר קול. שעם שנאי בעולם. הולך לבקש לו מקלט בטוח מרודפיו. לבדו ראוי להשיב לתנועת-עולמים זו את חייה. אלא שגוי קדוש. סגולת העמים. גור-אריה יהודה. נעור מתרדמתו הארוכה. והנה הוא הולך ושכ אל נחלתו. אל "גאון יעקב אשר אהב סלה"

ע"א ע"ה א"א א"א

ויהי קצת ההוא רבי שמואל בר נחמן פתח (ירמיה כט. יא) 'כי אנכי ידעתי את הממשכת' שבטים היו עסוקין במכירתו של יוסף ויוסף היה עסוק בשקו ובתעניתו ראובן היה עסוק בשקו ובתעניתו ויעקב היה עסוק בשקו ובתעניתו ויהודה היה עסוק לקח לו אשה והקדוש ברוך הוא היה עוסק בורא אורו של מלך המשיח ויהי קצת ההוא ויבד יהודה'.

כ"א ע"ה א"א א"א

בראשית מטעו של ד"ס הוה. אשר ידע לקרוא בשם הרעיון האלתי הברור והטהור. של השלטון הכביר של האלילות בטומאתה-פראותה. נתגלתה השאיפה להקים צבור אנושי גדול אשר "ישמרו או דרך ד' לעשות צדקה ומשפט". והיו השאיפה. שבאה מנח התורה הברורה וידעות והתביעה המטורית הכוללת והרמה. להוציא את האנושיות מתחת סבל נורא של צרות רוחניות וחמריות ולהביאנה לחיי חופש מלאי הוד ועדן. באור האידואה האלחית. ולהצליח בזה את כל האדם כלה. למנוחה של שאיפה זו צריך דוקא. שצבור זה יהיה בעל מדינה פוליטית וסוציאלית וכסא ממלכה לאומית. ברום התרבות האנושית. עם חכם ונבוך וגוי גדול. והאידואה האלחית המוחלטת מושלת שמה ומחית את העם ואת הארץ במאור-חיות. למען דעת. שלא רק יחידים חכמים מצוינים. חסידים ונזירים ואנשי-קדש. חיים באור האידואה האלחית. כי גם עמים שלמים. מתוקנים ומשוכללים בכל תקוני התרבות והישג המדיני. עמים שלמים. הכוללים בהוכם את כל השדרות האנושיות השונות. מן רום האינטליגנציה האמנותית. הפרושית. המטכלת והקדושה. עד המערכות החיבות. הסוציאליות. הפוליטיות והאקנומיות. ועד הפרולטריון לכל פלגותיה. אמילו היותר נמוך ומגושם.

אילוח ש"ס ק"ד

איתא בווהר הקדוש, ריש פרשת תצא (רעו, א): "אין הקדוש ברוך הוא נקרא מלך אלא בארץ ישראל". רצונו לומר, התשובה הראשונה שיעשו ישראל באחרית הימים, היא שיבקשו מלכות שמים — דהיינו לשוב לארץ ישראל כדי שיקרא הקדוש ברוך הוא מלך. וזהו "ויבקשו את ד' אלהיהם" (הושע ג, ה), כי "הדר בחוצה לארץ — דומה כמי שאין לו אלוה" (כתובות קי, ב).

ע"א ע"ה א"א א"א

היה מישוהו שהתבטא: לא זו המדינה שאותה חזו נביאינו. ואני אומר: זאת המדינה שחזו נביאינו! נפתח את הספרים: חזו נביאינו ורבותינו, בתורה שבכתב ובתורה שבעל-פה, שיהיה קץ לגלות ותחזור ארץ-ישראל להיות מיושבת על-ידי זרע אברהם יצחק ויעקב. יש מדרגות: צדיקים ולא צדיקים, אך היסוד הוא שהארץ תהיה מיושבת על ידינו. ודאי, אנו רוצים שהכל יהיה בכשרות, ועדיין אין לנו כל-כך שמחה ונחת מריבוי תורה בישראל, אך בפסוקי הנביאים נאמר שבאחרית הימים "ושבתי את שבות עמי" (ירמיה ל', ג', עמוס ט', י"ד), ולא מוזכרות ישיבות או ישיבות תיכוניות. יש לראות את הדברים בשלמותם: החזרת ישראל על אדמתם, חזרה והתדבקות של אישים, חברה וציבורים בישראל – היא קודמת לכל. ומתוך כך יבוא כל השאר. ידוע ביטוי של רבי אליהו גוטמאכר: כשיהיו ק"ל משפחות בישראל בתחילת כניסתנו פה, תהיה התחלת הגאולה, גם כשלא יהיו ישראל ראויים לכך. הוא היה גאון וקדוש, וקדושה שייכת למדרגת רוח הקודש והמשך הנבואה, והוא כתב "גם כשלא יהיו ישראל ראויים לכך". הוא ודאי רצה שיהיו ישראל קדושים בתורה וראויים לכך, אך דרך הגאולה היא "גם כשלא יהיו ישראל ראויים לכך", והזכיר ש"בנו בתים ונטעו כרמים" (יחזקאל כ"ח, כ"ז) הולך ומופיע, ובה מתפתחת "הבעל בתיות" שלנו על ארצנו, ושברון עגול הגויים מעל צווארנו. ברוך השם, הפעם זכינו ליום העצמאות בלי הגויים. כמה זה מחיה ונחמד להיות עצמאיים וחופשיים. אנו נקיים מצעד השנה ובלעדס. זרע אברהם יצחק ויעקב, עם ד', בנו בתים, נטעו כרמים ואכלו את פריים. מתוך כל הבניין, שארץ ישראל לא תהיה שממה אלא מיושבת על ידינו, - הולכת וגדלה הנשמה, מתגלה היצר הטוב, מתגלה כל העניין של הגדלת התורה והאדרתה. בניגוד לביטוי "לא זו המדינה שחזו רבותינו" – זו המדינה שחזו נביאינו: בניין בכל התוקף, בכל הגבורה ובכל העוז של קיום המצווה – עם או בלי כוונות.